

ПРЕС КЛИПИНГ

29-1. март 2020.

НАСЛОВИ

Радници у Крушику страхују шта ће бити са фабриком после избора(стр.3)

Социјално - економски савет формиран у Панчеву(стр.3)

Швајцарска формула радује најстарије: Повећање пензија и пре рока? (стр.4)

Раде, а доказују да су путовали до посла(стр.6)

Пензионери и бивши радници ПКБ и данас блокирају саобраћај(стр.8)

Запосленима данас исплаћен други део зараде за јануар

Радници у Крушику страхују шта ће бити са фабриком после избора

Запосленима у Крушику данас је исплаћен други део зараде за јануар након синдикалне претње да ће организовати побуну запослених. Радницима Крушика исплата јануарске аконтације каснила је десетак дана.

Споразумом синдиката и руководства од 24. фебруара било је предвиђено да синдикати, уколико други део јануарске зараде не буде исплаћен до петка, затраже оставку директора Владана Лукића и његових сарадника, те радикализација синдикалне борбе, која би подразумевала протесте и штрајкове.

– Директор Лукић се овонедељним споразумом са синдикатима обавезао и да ће плате запосленима у Крушику убудуће да буду исплаћиване редовно – средином и крајем месеца. Пратићемо развој ситуације, кажу представници запослених у ваљевској војној фабрици.

Истичу да верују да ће плате запосленима редовно да буду исплаћиване до предстојећих избора, најављених за крај априла, али да страхују шта ће са фабриком и њима да буде после избора.

– Састанак са надлежнима у Министарству одбране који је требало да буде одржан 27. фебруара, одложен је за наредну седмицу. Не знамо због чега је тај састанак одложен, али знамо да ћемо на њему, кад год буде организован, отворено да питамо каква је судбина Крушика, поручују из ваљевске војне фабрике.

Пословање Крушика карактерише трогодишња блокада рачуна, дугови и губици већи од 50 милиона долара, потраживања од приватних трговаца блиских државном и врху Српске напредне странке (фирма ГИМ и компаније Слободана Тешића) од око седам милиона евра, недостатак делова и алата, армија прекобројних радника, настала неконтролисаним запошљавањем чланова СНС из Уба, Лајковца, Мионице и других места широм Србије, што све скупа за последицу има недостатак посла у фабрици.

РТВ

Социјално - економски савет формиран у Панчеву

ПАНЧЕВО

Панчево је данас добило Социјално-економски савет, од кога све три стране, послодавци, синдикати и локална власт очекују да утиче на решавање конкретних проблема у међусобним односима.

Чекало се неколико месеци на формирање панчевачке Уније послодаваца, како би могао да буде конституисан и локални Социјално-економски савет. Мада је неформално већ дужи период постојала сарадња послодаваца и синдиката са локалном влашћу.

"Ја се наддам да ово ипак неће да буде само форма, значи да неће да буде тело или институција која је формирана само због правно-формалних обавеза, него пре свега једно функционално тело које ће да ради у континуитету", изјавио је Саша Павлов, градоначелник Панчева и председавајући овог тела.

У Покрајини је формирано тек десетак локалних социјално - економских савета од 44 колико би требало да их буде. "Различита је ситуација у погледу степена активности и у погледу

садржине дијалога, али сматрамо да то може да буде много више, квалитеније и интензивније. У сваком случају, то је озбиљан задатак и за представнике рада и за представнике послодаваца", оценио је Милојица Живковић, председавајући Покрајинског Савета.

Од Панчевачког савета одређене иницијативе очекују и чланови Републичког социјално-економског савета.

"Овакви социјално-економски савети, а поготово из једног град који је индустријски као Панчево су врло значајни. Њихови предлози који би долазили према нама, идеје решења око неких законских питања, били би од велике користи за нас", рекао је Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије.

Милош Симић, потпредседник УГС-а "Независност" је додао како се процеси попут јавно-приватних партнерстава и приватизације у комуналном сектору који се догађају у Панчеву не могу спровести без социјалног дијалога.

Оваква тела формирају се да би се кроз дијалог социјалних партнера смањиле међусобне тензије и неразумевање и како би се постигао одређени напредак у животу једне заједнице. То је идеална ситуација, а реалност одређују интереси свих страна и међусобни однос снага.

Швајцарска формула радује најстарије: Повећање пензија и пре рока?

Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Пензионерима би од наредне године примања могла ванредно да порасту уколико дође до примене модификоване швајцарске формуле обрачуна. У рачуницу требало би додати и категорију годишњег привредног раста

ТЕК што су им почетком фебруара легле пензије увећане за 5,4 одсто, пензионерима у Србији је стигло ново обећање - коверте ће им бити још дебље највероватније већ почетком наредне године. То ће се догодити најављеним кориговањем швајцарске формуле за обрачун пензија, како планирани привредни раст не би направио велики јаз између примања запослених и најстаријих.

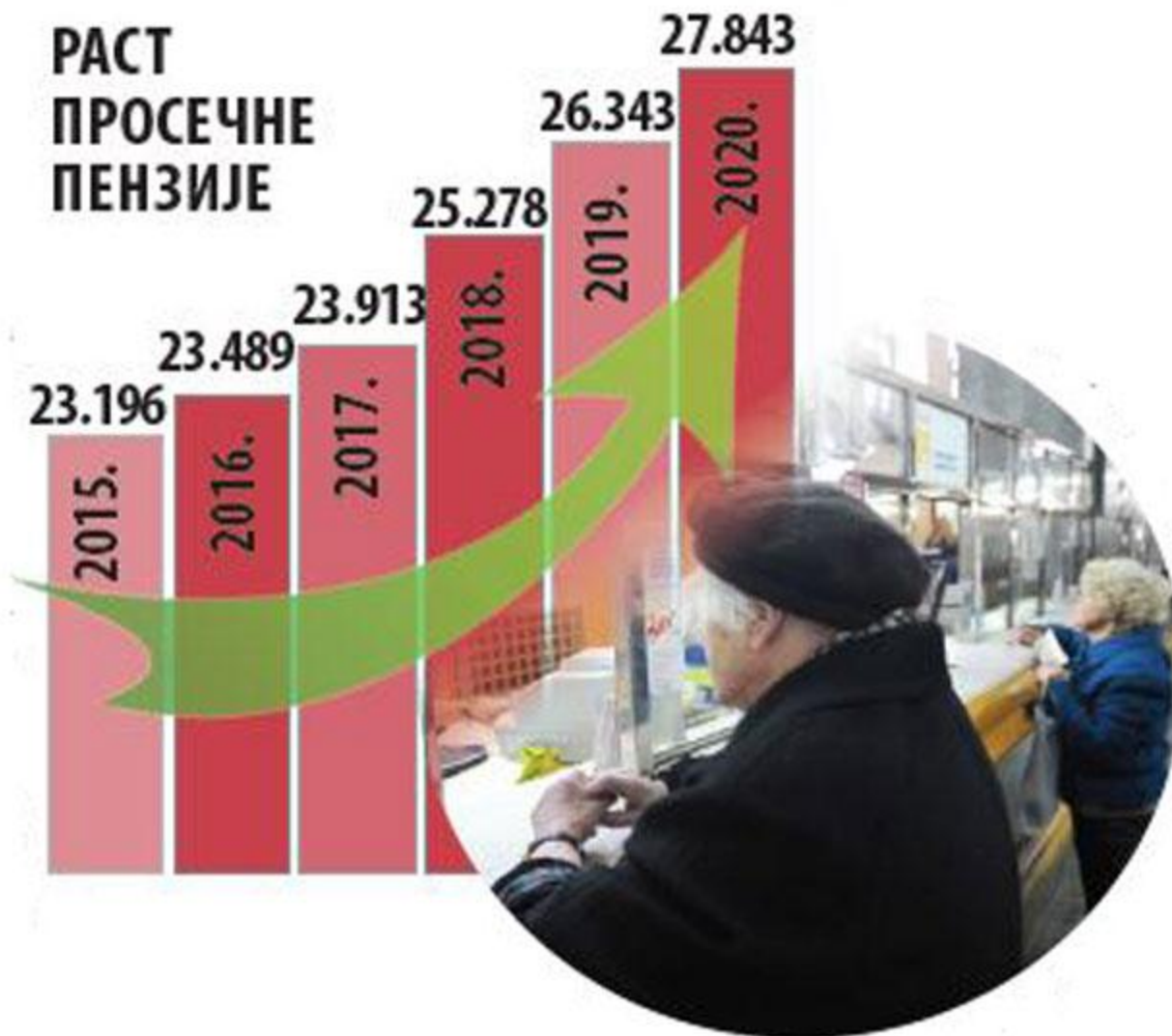
Захвалност пензионерима за помоћ у фискалној консолидацији најавио је и председник Александар Вучић, а из кабинета министра финансија Синише Малог стиже вест да се већ ради на проналажењу правичнијег решења. Са тим се сагласио и Фискални савет, а удружења пензионера су дала безрезервну подршку.

- Швајцарски модел је уведен пре свега да би се пензиони систем уредио - каже проф. др Исмаил Мусабеговић са Београдске банкарске академије. - Кориговање ове формуле за обрачун примања најстаријих је могуће само уколико се не наруше макроекономски индикатори који морају бити главна водила. То значи, да фонд за пензије не сме бити већи од 10 одсто БДП.

Наш саговорник наводи да се са разлогом очекује да бруто домаћи производ премаша прошлогодишњих 4,2 одсто. Његово повећање на 10 процената у номиналном износу, може бити предмет прерасподеле пензионерима. Наш саговорник наглашава да:

- Формула за обрачун пензија није зацртана стриктно, али мора да буде увек у оквирима монетарне и фискалне политике како не би дошло до пробијања индикатора. Само у том случају може да буде одржива. Ако би, рецимо, пензије биле 30 одсто БДП, буџет би морао да се допуни са стране, односно да се држава задужује, а то свакако није добро.

За Мусабеговића чињеница је да је инфлација годинама ниска, курс стабилан, као и цене. Просечна плата расте, што значи да бисмо могли додати још један фактор у формулу за обрачун - привредни напредак, како би и најстарији сутрађани имали користи.

- Пре било какве одлуке требало би урадити озбиљне калкулације, моделе и варијанте "шта ако", а притом у обзир узети годишње процене - наглашава наш саговорник. - Све то би могло да се догоди најраније почетком следеће године.

Професор др Милојко Арсић, са београдског Економског факултета, оцењује да није добро са становишта кредибилности економске политике да власт само два месеца након усвајања швајцарске формуле најављује њено модификовање или увођење додатних правила за индекацију пензија.

- Уређене земље примењују једно правило деценијама, а свакој промени претходи дуготрајна расправа у којој учествују стручњаци за фискалну политику и пензијски систем, представници пензионера, синдикати, послодавци и др. Овакве темељне расправе су важне како би се обезбедила предвидивост пензија, пронашао адекватан баланс између различитих интересних група, а пензијска политика уклопила у дугорочно одрживу економску политику земље. За разлику од уређених земаља, у Србији је правило за усклађивање примања најстаријих током последњих петнаестак година мењано неколико пута, а у неким годинама нису поштована тада важећа правила - каже Арсић.

Према његовом мишљењу, за неколико година било би оправдано да се размотри модификација у смислу да ли постоји могућност да се повећа значај зарада у односу на инфлацију при индексацији са садашњих 50 одсто на на пример 60 или да се уведе додатно правило према коме би се чекови једнократно повећали када однос између просечних пензија и зарада опадне испод, рецимо, 45 процената.

- Швајцарска формула је једна од најчешће примењиваних правила за индексацију пензија, јер по многим садржи разуман компромис између раста стандарда пензионера на једној страни и фискалне стабилности и раста привреде на другој - објашњава професор. - То не би требало да буде дневнополитичко питање о коме се доносе брзоплете одлуке, него резултат темељне и дуготрајне расправе.

ММФ ДАЈЕ ЗЕЛЕНО СВЕТЛО

ФИСКАЛНИ савет сматра да би требало имати у виду европски просек, који износи 9,5 до 10 одсто удела пензија у укупном друштвеном производу земље, и када удео падне испод тог нивоа може се активирати механизам такозване међугенерациске солидарности. То практично значи да би додатна вредност коју запослени створе кроз привредни раст могла да се прерасподели тако да и најстарији добију повећање својих примања. О овим моделима преговараће се са делегацијом ММФ-а.

КРИТЕРИЈУМИ

ЗА проф. др Милојка Арсића не постоји егзактан одговор на питање који је начин индексације пензије најбољи, јер то зависи од критеријума као што су: стандард пензионера, фискална одрживост, раст привреде, а њих људи различито вреднују. Они који сматрају да је стандард пензионера најважнији, подржаће правило који обезбеђује најбржи раст пензија, али оно може да доведе до мањих улагања у здравство, образовање, изградњу путева или до великог фискалног дефицита и раста јавног дуга. За очување фискалне стабилности и раст привреде, важнији је спорији раст пензија.

ПОЛИТИКА ONLINE

Раде, а доказују да су путовали до посла

Аутор: Озрен Милановић

Упркос јасном Закону о раду и ставу Касационог суда да радник има право на накнаду за превоз без поступка доказивања, по новом „мишљењу” Министарства финансија мора да приложи фискалне рачуне за трошкове доласка на посао

Крај месеца се ближи, а хефталица нема довољно. Веома тражена роба, а на тржишту влада несташица. Радни људи Србије масовно су ових дана у потрази за том малом алатком. Уместо да оде у историју, поново служи, зачудићете се за шта. Да сваки радник захевта свој доказ уз пријаву и изјаву како је стигао и колико је потрошио овог месеца не би ли био на послу или, у преводу – радио. Многе фирме ту стварчицу нису одавно требовале, а ако је и имају, недостаје им „муниција”. Сасвим нова појава су и редови на бензинским пумпама, али не у трци за бензин него у мољакању да им се тутне у руке рачун за гориво.

Уочена је и нова мода у такси превозу – такозвана лажна вожња. За 100 динара може да се пазари десет празних блок-рачуна. Неки радници су питали могу ли уз помоћ два сведока, као познати и прихваћени начин доказивања у Србији, а све у недостатку фискалних потврда, да

доказују како су имали трошкове превоза од куће до посла. И назад, наравно. Не може – одговорили су им упућени правници. А и да може, мора да се печатира код нотара, а ту је онда скупља дара него мера.

Цео циркус је изазван мишљењем Министарства финансија које је, пак, „спирално” изазвало ову пометњу. Измењен је члан 18. Закона о порезу на доходак грађана, који је у примени од 1. јануара 2020. године и у који је унето да се „не плаћа порез на накнаде документованих трошкова превоза за долазак и одлазак са рада”. Убачени придев „документовано” је направио тај хаос. Јер реч „документовано” наглашава захтев да само постојање веродостојне рачуноводствене исправе омогућава послодавцима књижење и исплату накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада запосленима, да би се тако користило поменуто пореско ослобађање. Само ретке добростојеће фирме решиле су тај нови државни гаф тако што су запосленима уделиле месечне картице за бензин или ваучере који су опорезовани. Остали тумаче „мишљење” на разне начине, довијају се, смишљају, нагађају...

Правници у неким фирмама онима који подносе рачуне за купљени бензин чак траже копију возачке и саобраћајне дозволе на увид. Радници се буне због противзаконитог задирања у приватност, јер су многи послодавци већ анкетирали раднике у жељи да сазнају како путују од куће до посла и назад.

Сви су забринуте, боље речено збуњени, јер се не зна колико ће најављене измене убудуће захтевати додатног рада администрације, колико папира, колико хефталица, јер, рекосмо, уз захтев се сваког месеца у прилогу хефтају рачуни као доказ. Два милиона радника пута, на пример, пет папирића, то изађе десет милиона листића месечно, 120 милиона годишње, плус фасцикле, сталаже и собе без влаге под кључем... А све не би ли порезнике дочекали спремни и чисти.

Да би било још смешније и жалосније, све је у чистој супротности са одлуком Врховног касационог суда, у којој стоји да „запослени има право на накнаду за превоз и нема обавезу да то доказује”. Правни став усвојен је 5. априла 2016. године.

За ову прилику, кога год правника смо питали да објасни са правне тачке шта је то „мишљење”, он се збунио. А Министарство финансија је све урадило не на основу закона, већ баш на основу свог „мишљења”. Јавна је тајна, а и преовлађујуће мишљење, да је све ово смишљено као конкретан притисак на фирме да запосленима купују „бусплус” месечне карте. Случајно, накнада трошкова превоза је 2.990 динара, а исто толико кошта и месечна „бусплус” маркица за прву зону. Ето финог начина да се тај новац извуче од „шкртих” Београђана. Сви остали градови и запослени у њима су колатерална штета болећивости према београдском „бусплусу”. Питање је шта ће бити са местима које немају јавни превоз, а радници аутомобиле, што је иначе статистички преовлађујући број. Шта да приложе? Питај бога – одговор је лаконски.

У случају запослених који на рад долазе пешице, бициклом или било којом другом врстом превоза чији се трошак не може документовати, то практично значи да неће имати право на накнаду за превоз. Ту долази питање и за правнике, али и за министра Сеницу Малог. Макар Мали би, шале се ојађени радници, морао да зна шта ту фали. Онима који се возе бициклима, тротинетима, који иду пешке, који долазе са комшијама делећи рачун за бензин... трошкови превоза су сад под знаком питања ако желе да остану поштени и принципијелни.

Рецимо, ауто-стопер – како да наплати и шта да наплати од фирме? Како бициклиста? Да донесе рачун за гуме? Да ли да пешак приложи рачун за патике? Шта са онима на боловању ако не доставе рачун? А они који станују у фабричком кругу или на фарми на којој су запослени? Шта прилажу? Шта са онима који принципијелно или из других мотива не желе да доказују да долазе на посао? Остају ли без накнаде?

Читав је низ таквих питања која би била смешна да нису тужна. Раднике с правом занима чији је „блистави ум” све ово смислио. Ако, рецимо, хоће да сипа пун резервоар и износ је око 7.000 динара, тај рачун не важи за следећи месец, већ радник мора сваког месеца да сипа по 3.000 и

да носи рачуне. Није ли то још један удар на сиротињу? Јер богате возе службени аутомобили и није им много стало до бедне накнаде за превоз.

Залуд се премијерка хвали убрзаном дигитализацијом пословања, укидањем печата и папира, јер ово никако не сличи и не спада у тај хвалоспев. Посечене шуме због новог утрошка тона и тона папира, екологија и све што иде уз то, ретроградна су мера која демантује владу да жели да модернизује и упрошћава пословање.

Како истичу у Националној алијанси за локални економски развој (НАЛЕД), додатни годишњи трошкови за превоз радника компаније са 1.500 запослених биће око 2,3 милиона динара, у случају да нема распрострањене пословнице. Преведена на целу државу, ова рачуница изнеће око 3,5 милијарди динара.

У НАЛЕД-у сматрају да је плаћање пореза на исплаћене трошкове превоза за запослене у колизији са мерама владе усмереним ка смањењу фискалног оптерећења дохотка и смањењу административног оптерећења пословања. Осим тога, оваква јавна политика је супротна подизању неопорезивог износа зарада. Зато је НАЛЕД са Саветом страних инвеститора, Америчком привредном комором и ПКС-ом, упутио допис Министарству финансија да допуни и ревидира своје мишљење.

Многи који су погођени овом мером рачунају да ће је онај који ју је увео што пре повући и манути се ћорава посла.

Има решења

Из угла радника, излаз из овог зачараног круга је могућ, али и напоран. Радник може да одбије да подноси рачуне, па ако му послодавац не исплати новац, судским спором ће сигурно добити оно што му по закону припада. Међутим, колико нам је судство брзо, томе може да се нада тек за десетак година.

Пензионери и бивши радници ПКБ и данас блокирају саобраћај

Удружење пензионера и бивших радника Пољопривредне корпорације „Београд“ (ПКБ) почео је протест у подне пред зградом Председништва Србије.

Окупљено је око 300 пензионера и бивших радника ПКБ, а тренутно се налазе испред граде РТС испред које се налази обезбеђење.

Како јавља Н1 блокиран је саобраћај око Скупштине Србије и код РТС-а. Они захтевају да им се исплате накнаде на име акција које нису добили због незаконите промене статуса тог предузећа, рекао је данас агенцији Бета председник тог удружења Милинко Миладиновић.

Удружење је, како је рекао, већ покренуло судски процес, али се рочиште одложило и пети пут, а у међувремену у децембру прошле године добило је понуду председника одборничке групе Српске напредне странке (СНС) Александра Мартиновића да се судски поравнају, али се Мариновић од тада не јавља ни на телефон.

Друштвено предузеће ПКБ је 2015. године разним закључцима, а један од њих је потписао и садашњи председник државе Александар Вучић, прешло у државно власништво, а када је 2018. године продато компанији Ал Дахра из Уједињених Арапских Емирата по Закону о приватизацији радници су имали право на акције, али им је то право ускраћено.

Удружење кога чини око 3.000 пензионера и бивших радника сада на име накнада потражује око 11 милиона евра.

ПКБ, односно највећи део те фирме је продат 2018. године за 122 милиона евра као имовина у коју спада око 17.000 хектара пољопривредног земљишта, сточни фонд од око 17.000 грла, на десетине машина и резервних делова.